

श्री.
भाष.
टी.
३

असौ एष सदा तपो वा प्रसेवकेभ्यो वा विप्राः कथं तिष्ठन्त्यस्तनतयेत्याह किंच कोपेनातेषां सचे
तसा कथं मभक्त्यभाभिरुदितयः अतः स्पष्टं निमित्तस्याभावात् निमित्तान्तरेण कतिपय निमित्तमिति
यत्कात्मज्ञाणकचित्तानां कथं भेदः कलहः ईश्वरकेवा निमित्तमिति परिहरति विप्रुदितिसकलानां स
दस्य कृत्या संनिवेशा विन्यासविशेषो यस्मिन् सदा तवपु विभूत तद्विकिमितिसौंदर्यादिष्वपरः न

सजा असौ एषां चर्दन्त्या नो निमित्तं सदा एवेति नो विप्रवाणीयः कथं मभूदसी नो कल
वेतसा ७ यन्निमित्तः सवेष्टा पोयाह शादितमन्त्रम यदेकात्मना भेदयत सर्ववदस्वमे
२ अकः विप्रदपः सकलसंदरसमिवेशं कथं सदा तवपु विभूत तद्विकिमितिसौंदर्यादिष्वपरः न
यामममानउदारीतिः सदा तवपु विभूत तद्विकिमितिसौंदर्यादिष्वपरः न १-

संयंगलकावेरन् तत्किं कथा तत्कामनयानां प्रसन्नमः तद्विकिमितिकर्माचरा
ति धामद्वारवत्याख्यो गुरुः स्यात्परममाणाः सदा तवपु विभूत तद्विकिमितिसौंदर्यादिष्वपरः न
नृकिताः स्यादहं स्याकः विप्रदपः सकलसंदरसमिवेशं कथं सदा तवपु विभूत तद्विकिमितिसौंदर्यादिष्वपरः न
रने च येषां दानमानववक्तुं सदा तवपु विभूत तद्विकिमितिसौंदर्यादिष्वपरः न १-

का

श्री-
भाष-
ली-
च

3

प्रलयाः चेतिताः १५ तस्मिन्नुदरे प्रमथ्यते तोहमयं १६ मेदभागे वस्त्राभिः किमेतत्कतेनः अस्मान्किं वदि
ष्यतीति विद्वलिताः सेतामसलमादाकादाययः १७ तस्मिन्नुदरे नायतत श्रीहसाय १८ १९ आह-
कः उग्रमेतः साधिवसुदेवसहितः श्रीहसाय २० अस्मभुसलस्य वृत्ति कि

पवेपलयां मनयस्तान्त्रुः कृपितावृष जयपिष्यति नो मेदामसुलं कुलनाशन १५ ततश्च
त्वोमति संवृत्ता विमुक्तं सहसा वरे साहस्यदृष्ट्या तस्मिन्नुदरे सुखे वलयस्य १६ किं न मे
रभागेनेः किंच दिष्यति नो जनाः इति विद्वलिता गेहानादाय सुसुलं ययः १७ तथोपा
नीयं सदसि पवित्रान् पुराणि १८ राजग्राहकं ययः सदा दवसन्निधौ १९ अन्तामो
चे विप्रशापं दृष्ट्वा चमसुलं वृष लिप्तिता ययः सावभूलदारकौकसः १६ तथोपा
यित्वा सुसुलं ययः सभाद्रकः समुद्रसलिले प्राप्य लोहं चाणावशेषितं २० किंचित्
तस्याग्रहीतो मत्स्यः जालेनान्ये महाप्राणैः तस्यादरगते लोहे सशस्त्रलब्धकाकरोत् २१ मा-
भगवान् जालेनान्ये महाप्राणैः तस्यादरगते लोहे सशस्त्रलब्धकाकरोत् २२ ३
कतेनेः अदिप्रशापं काले नृपवमोदते २३ ३

यस्मात्तस्यावशेषितं लोहं चाणावशेषितं तरेतैः तरेतैः २१ परकाः प्रसिद्धताविशेषाः अन्ये मतेः सहशस्त्रे
शराग्र २२ जालाः सर्वथायनसः इच्छापिसमर्थोपि सन्त्यथा कतेनेः अतः किंचानुमोदते यतः काले
रूपी २५ इति श्रीभागवते एकादशे प्रथमः राय-

इष्ट्यरेक्योन्यतेत्रस्रशापेनिमित्तेकृत्यवक्तुमाहकर्मस्वीतिकर्मार्थमाहताः कर्मणि कृत्यानि स्रष्टा
 नयः तयोधानः विप्रारकं समगममत्रित्ययः तिस्रस्तोः प्रस्थापिताः पूर्वोक्तप्रसारकोत्तिताविष्टाएव
 कर्मणि विशिनष्टिपुण्यानिवहानीत्यादिभिः विभिः पदैः कतिचिदश्वमेधादिकर्मणिपुण्यमेव
 नयतिपुण्येपतालनादीनितकालसुखमेवकवेति प्रायश्चित्तादीनितपापमेवहरतिपुण्यनितसर्व
 सुखानीत्याह प्राणनिवहानिकीतनादिनापुण्यायानिबहतिप्रापयेतीतिताद्यासमगलानिअ-

कर्मणिपुण्यनिवहानिसुमंगलानिगायंजगत्कलमत्तापहराणिकता कलाम्पानि
 वसुतायेडदेवगेहविप्रारकं समगममन्त्रन्यानिष्टाः ११ विष्णुमित्रासितः कंठोडवासा
 शुभरेगिताः कृष्णपोचापदेवोविश्वसिद्धोनामदादयः १२ क्रीडितस्तानपुत्रज्यकुमार
 यदुनेदनाः उपसंगस्यप्रभु रविनीतीविनीतवत् १३ तेवेषयित्वास्त्रिवेषः सोवजोव
 वतीसुतं कृत्यादरेवसमहद्वस्त्रायुयेडनेदनाः १४ यथाष्टकतियोविप्रग्रतर्वेत्तसित
 क्षाणा प्रष्टंजितजतीसाक्षात्पुत्रपाचदशनाः प्रसाध्यतीपुत्रकामाकिंक्षितसुजन

२
 विष्टि

तिस्रस्ताम्यकानि गायतो जगतः कलिमत्तापहराणिकत्वाशुनिप्रस्थापनेहंतः कालात्मना संसारक
 त्रुषणाचमुदेवगहमिवस्तासकुलोमनिहीधतेत्युष्टाः पित्रारं नतोनातिदेवोयंविशेषः १५ उपस
 गत्प्रापादगृहकृत्वा १६ प्रश्नप्रकारमाहृष्टमनतंसुखिमेति १७ सुप्रमानदशनाविषाः यथाग्रतर्वेत्त
 गयिणीवः पुष्पावसाक्षात्पुष्टिलज्जमानाश्चसुखेनष्टकतिप्रसाध्यतीआसमप्रसवाकिंक्षितसुजन

विष्टिकर्मयोगचपञ्चतस्तु २५

श्री.
भा.
उ.
१४.

यज्ञं विधितं किं किमर्थं आत्मा देहः सर्वं पुनः कार्यं हेतुः अतो मापीयेति २५ प्रायशः पुंभिर्वृतेः भगवान्
स्वाध्यासमी हते साधयितुमिच्छति २६ यद्यप्यवतावदिति २७ विज्ञे श्रीमकेः समेषालेः अतिरम्यः

मेखलानि न देण्ये स्तेजसागिरिवृज्वतन् अभिवादयाभासवतं कुशापाणिर्विनीतवत् २८ श्री
भगवन्वाच शाकुनेयभवान्यत्तं आतः किं ह्यमागतः सौमिप्रसूता पुंस आत्मानं सर्वकाम
धुक २९ यदि नः श्रवणः पाते पुष्पाद्यवसितं विभो भाप्यतां प्रायशः पुंभिर्वृतेः स्वाध्यासमी हते
३० शुकः पर्वभगवता एषो ब्रह्मसामन्तवर्षिणा गन्तुं मोक्षवीतस्य यथा पूर्वमनुहितं ३१ श्री
भगवान्वाच वाच ब्रह्मवैतहितं द्वाका नवयश्च द्विधौ महि यादत्तं शापा यथा च प्राप्तः प्रेतविशा
चराद् ३२ यदि वस्तु त्रिविधं भोदानं वेद जगद्गुरो तद्गंगां प्रसृज्य शिरसि हस्तं यत्प्रतीयता
३३ यदि सत्त्वं वचः शोभा कथं चिद्दानवर्षभ जदेनैव सदा को न यदक्तान् नृपुनः ३४ इत्यं भा
वतः चित्रेर्वचोभिः समेषालेः भिन्नधर्विसृजो मध्विसहस्रं कृमतिर्विधात् ३५ अथोपत
क्षिप्रशिरो वज्राहत इव क्षणात् जयशब्दानमः शब्दः साधुशब्दाभवदिति ३६ समुद्रः पुष्पा
वर्षाणि हते पापे हकासरे देवर्षिपितृगंधर्वाणो वितः संकटाक्किवः ३७ मुक्तं गिरिशमभाह
भगवान्शुको जयमः अतो देवमहादेव पापं खनयामा हतः को न मदस्वी शोजते वै कृतकि
लिषः सेमी स्यात्किंतु विश्वेश कृतांगस्तो जगद्गुरो ३८ राम.

भिन्नधीः श्रेष्ठतमतिः ३५ किमवक्तव्यं विश्वेश त्वयि कृतांगः कृतापराध इति ३५ राम. १४.

अथ अतः केन मुच्यतः १८ मूर्तिमानपिरिवरेदीप्यमानः वयमभुनातमयथा कथंचिदुःखेन तत्कामं वारयासुः त
 ददिति म चोपलब्धता कृतिः पविश्यादेभो भवत्तमवारयुः १९ एवमावचतो येन त्वेभजतो पीनः स्यात्तया वरेह्व

त
 रैवोपलब्धिव्याप्यनिर्वैलसममेदति पारो वृश्चत्त्वधितिनान्तर्गीर्णत्तिवमूर्धनं १८ वदामहाकारः
 णिकः सभूमिदिव्यावपुषवाग्निरितोत्पित्तनलात् विश्वसुदोभ्यां भुजयोर्वारपत्तत्परां नद्रूपप्रपु
 ता कृतिः १९ तमादवाद्याममलं दुर्णीष्टमेयथाभिकामेवितरामेव प्रमयेतोपनृणां प्रपत्ता
 अहंत्वयात्माभुशमर्थतेवृथा २० देवसंज्ञवेणापीयान्तरं भुतभयावहं वस्यस्यकस्मृधियाससमिप
 तापिति २१ तं कृत्वा भगवान् रुद्रो विमनादवभारत शैमितेयहसंतमेददेहमनपया सुदुम्भा
 सोमरोनुनेगोरीहृणाल्यालसः सज्जहपरीतार्थशोभासुधिकेलासः २२ सहस्रदातमाभेसा
 विश्रत्स्वकृताकिवः सेनापसष्टः संरक्तः उपथावत्सवेपथुः यान्दते शिवाधुमे कथानामुदगा
 डदक २३ दृष्टावतः प्रतिविधितस्तोमासु रिवराः ततो वैकुण्ठमगमदाखेतेयसुः एत २४ या
 मुनारोपानाः साक्षात्प्राप्तिना परमंगतिः प्राप्ता नमस्तद्गन्तापतो नवतेतगतः २५ तंतपावसा
 नहृष्टाभगवात्तमिनार्दनः दूरत्वत्तदियाधुमेवैकुण्ठोपगमायया २० राम राम राम

याप्यर्णतरति २० दानमनर्हं मपिदत्तवान्मर्त्यापुहोभिव २१ उपसष्टः अनुगतः उरगात् उदकउत्तरतः २२ वैकुण्ठं
 इवेतदीपं २४ तथानादकृत्वा सनयस्य नृत्तिनार्दनः दुःखदन्तो हरेतपयहृष्टा मेखलादिभिरुपलक्षितः प्र

सदियत्त संमलयागतः २२

श्री.
भा.
उ.टी.
१७१

र

5

तस्मिन्नेकपादोभीरयावाचातर्पितः तस्मैवभवेतिशेषः १७ विस्मितांशपराधानिरेकेवपिनिर्विकारत्वेनभूयांसश्चद्रु-
धुः मद्रुममनिश्चितवतः १८ यत्तौयस्मिन्नेराप्येववतविधिमितिपाठेनप्रातर्विधमेवद्रव्यविषयास्यक्रमश्च
वतापिप्रमाणेह्याप्यागानामायवेराप्यतताविषयागामप्येववागदिवातिरेकेणापिद्विनिहितयतयावजाव
पिमनसिरागशोचिद्वेनवाचादोद्विषेरेवविषयसेवित्तत्तीयतत्रोप्यादासौम्यवतयेयथाहुः वेराप्यमाययत
अथाहभगवत्तत्प्राप्तमकातभाजन समस्तुरसिमभतिभवत्यादत्ताहसः १९ शुकः एवेववातोवेक
हेभृगस्तन्यद्वयागिरा निहतः तर्पितः तस्मैभस्मात्कठोस्तलोचनः २० पुनः स्वसत्रमासम्यमनीतात्रसवादि
नास्वानुभूतमशोमेषा राजभृगुरवाचयत् २१ तत्रैवाप्यायमनयोविस्मिताः कित्रसशयाः भूयांसश्चद्रुधुर्वि
संयतः प्रातिर्यतोभये २२ धर्मः साक्षाद्यतोसात्रवेराप्यवतदचित्ते येषमवाहयायमायशाः चात्ममत्तापह
२३ मुनीनाम्यस्तदजाना प्रगतानासमचेतसा अकिंचनानासाभूतायमाहुः परमांगतिरस्यत्यस्यप्रियामतिर्ज्ञा
ततास्तिष्ठदेवताः भजेत्पनाशिषः प्रातायचानिपुतबुद्धयः २४ विविधाकृतयस्तस्यराक्षसाग्रासराक्षसाः
गुणित्वाप्राययाष्टाः सत्वनतलीयसाधनरः शुकः एवेसारस्वताविद्यानृणांसंशयनत्रये पुरुषस्यदुर्भा
जसेवयातद्गतिगताः २५ सतः इत्येतन्मनितनयस्ययत्रगंधीयुषभवभयभितरस्यपुंसः सुश्रोत्र
म्वत्तापुटेः शिवमभीष्टापायाधुममत्तापरिध्रमजहाति २६ राम. राम. राम.

मानसेनेकविद्विरागोव्यतिरेकसेतः एकेंद्रियाख्येद्विरागसौहृद्यतस्याप्यभावस्तुवशीकृताख्यामिति २७ यस्य
भगवत्तद्वेययपिनिविधाप्राकृतयः तत्रताससत्वमेवतीर्थसाधनेपुरुषायहेतुः २८ सरस्वतीतीर्त्वासिनाविमा-
श्रीमद्विसेवयासक्तिप्राप्तिरितिआसतनयस्यश्रीशुकस्यमुत्तयद्यानिर्गतगेधयुक्तं पीयूषतस्यश्रीहरेः प्रशस्त
यथायः सेसारेसेवतेसमुक्तोभवतीतिस्वोक्तलक्षणोभगवान्कस्यवनिदर्शयितमाख्यानेतरमाहवकदेति
राम. राम. राम. राम. राम.

१७१

इति द्वासात्प्रमादसंभवस्याहतिस्त्रयोभाष्येयद्रूपांतोराभिधानिस्थानेन च कार्यकारणार्थः तत्र यथा कर्तृ
चित्तप्रापन्ति तथा स्वकार्याता पुत्राणि नित्येन वार्यमाणेष्वामेवार्थः ३ तीर्थधारिणा तीर्थगतमिति ज्ञेयम् १२

श्री-
भाद-
उदी-
१४२

रथ

यवेष्टोऽदिवादेर्विस्मृतिविश्रामं प्रापितः निशामयन् श्रुत्वा ॥ ब्राह्मणोपेक्षकत्वेन कृत्वा वत्तयामहे श्वरं महादेवं
मम स्तुतये ॥ १५ ॥ मरुतात आहूतवान् तदेवाह निवेग धूमिति ॥ अदृशान्मापेदे देहापि नावशिष्ट इत्यर्थः ॥
यवेष्टोऽदिवादेर्विष्णुः फलान्तेन परं त्वं जगाम स गतं प्रीतः पाश्वर्थाय निशामयन् ॥ प्रसूतिकात्
आसन्नेभायायादिजसत्तमः पाहिपादिप्रजास्येपाहिपात्तुर्जनमातरः ॥ १६ ॥ सप्तपञ्चमं प्रसूतयामात्र
मस्तुतमहेष्टं दिव्यास्त्राणि च सप्तपञ्चमं गात्रं वमादद ॥ १७ ॥ मरुतातस्तुतिकागारं शरैर्नानास्त्र
योजितैः तिर्यग्धूमयः पाशैः चकार शरैर्जं ॥ ततः कुमारः संजातो विप्रपत्न्य रुदन्मुहुः सु
घोदृशान्मापेदे स शरीरो विहाय सा ॥ तदा हे विप्रो विजये विनिन्दन् स सन्निधौ मोक्षं पश्यतमेवोह
अहमेक्षीव कात्पने ॥ १८ ॥ न प्रयुञ्जान निरुद्धो न रामो न वके शवः यस्य शत्रुः पश्चात्तको न्यस्तगवि
तेऽक्षरः ॥ १९ ॥ धिगर्जनं मखावादिगतात्मा विनोद्यन्ः देवोपसृष्टो मोक्षोदातिनेष्यति इमं ॥ २० ॥
पदेव पतिविप्रैर्विद्यां मास्थाय पूर्णतः ययौ संयमनीयां प्रयत्नात् भगवान्ममः ॥ २१ ॥ विषायसम
चक्षाणस्तपेदीमगात्सुखी आयेपनेरुनी सोमवाच्यवा वारुणमश्व ॥ २२ ॥ रसातलनाकपट्टे विद्यास
मासुरायुधैः ततो लब्धदिजसतोऽस्मिन्तीर्षप्रतिश्रुतः ॥ २३ ॥ मुनिविविक्तः हृत्सेनप्रसक्तः प्रतिषेधता
दर्शयदिजसनेते माधवतात्मानमात्मना च तेन कीर्तिविपलाख्यापयिष्यति मानवाः ॥ इति सभाया-
भगवान्जननेन महेष्टारः दिव्याश्चरथ मास्थाय पती जीदिशिमाविशत् ॥ २४ ॥ राम. राम.

प्रसूतो वारितः उपपन्निभिः चारुभिः प्रतिषेधं कुर्वता ॥ मावत्तमावजानीरिये निन्दति तत्पवमनुष्याः नः
कीर्तिं स्यापयिष्यति पाठातरे तर्कदोभगभयात् स्यापयति ते मनुष्याः स्यापयिष्यति ॥ २५ ॥ राम. राम.

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

श्री.
भाद.
उदी.
१२५

तदीश्वरं तत्र स्थे प्राप्ते वा निरुद्धमर्तिः ननु सर्वज्ञा लोकसायक्या प्रसादात् तत्र ॥ कृतादिभिरविशेषाः श्रुति-
मित्रोदासीनत्वं नन्वेन निरुपमकरुणाः श्रुतः सर्वप्रवचनयोग्या प्रविकेनापि कौतुकेन नपवे प्रवृत्ता रक्ताश्रम-
पप्रकुरितमयः स्वस्वमिति ॥ स्वयं निर्मितमिदं विष्णुप्रलयसमये प्राप्तिं यस्तु शयाने योगे नतिडा

येतदीपे वावतित्वपि द्रष्टुं तदीश्वरं त्रसवादस्तु संवृतः श्रुतयो यत्र शरोते ॥ तत्र हाय भूतः प्र-
त्तमायमन एव सि तस्य श्रुततपः शीतान्तस्य स्वीयारिमध्यमः ॥ अपि च कृप्रवचनम-
के श्रुप्रमवोपरे ॥ श्रीसनेदत उवाच स्वस्वमिदमापीय शयाने सहशक्तिभिः तदेतवो-
धयां च कुत तत्सिगेः श्रुतयः परे ॥ यथा शयाने सराजं वेदितस्तत्पराक्रमः प्रहृषयेत्य-
श्चक्षा केचो ययत्पुजीविनः ॥४॥ राम-

एवमिव वर्तमाने तदेते प्रत्ययाने तत्सिगेः तत्प्रतिपादकैः चकोः परमेश्वरे एहि समये निःश्यामप्रसताः श्रु-
तयः प्रबोधयामासुः ॥३॥ सञ्ज्ञाकैः शोभनाञ्ज्ञाकाः कीर्तयो यशुतः पराक्रमः त्रयत्रयेति ॥४॥ राम-

सेषा यथा कालं वता ब्राह्मी ब्रह्म पराशर्या आदेशात् तं हि कतर्कानभिनिवेशेन यः प्रवृत्तादिनापारयेत्तस्यः अकिंचनः नि-
 द्रदेहा कपायिः स्रवणं पदं प्राप्नुयादिति एतदेव सर्वं अन्तर्यामिनि प्रयोगप्रये च यिन्नमिति ह्यस्य च तत्र भयति श्रुतेति ३
 नारायणा नितो नारायणः प्रवृत्ततेनानितो पस्या नो गायो इति ह्येव ४ ५ ६ ७ ८ ब्रह्म सत्रमिति यथा यत्र मा

सेषा सुपनिषद्वाग्नीश्वरे वां एवैर्जिष्ठं तं ब्रह्म पाथायेव तं ते मंगदेद किंचनः ३ अत्र ते कश्चिदप्यामि-
 गा चो नारायणा नितो नृदेवस्य संवा दस्यैर्निग्रायणा स्रव ४ एकदा नारादो लोकामयं दभगवत्प्रियः
 सनातनमृषिं दृष्ट्वा यो नारायणा स्रम ५ एते भावतवर्षे स्मिन् देवाय स्रस्तपे हणा यमिज्ञानप्रभाषे।
 तं आकल्पाय स्थितस्तपः ६ तत्रोपविष्टमृषिभिः ब्रह्म पाथमिवास्मिभिः परं तं प्रापते शुक्र दिदमेव-
 क्रुदुदः ॥ ७ ॥ तस्मै एवोच्यं नानृषीणां शृण्वतामिदं यो ब्रह्मवादः श्रुत्वा जनलोकनिमित्तः ॥ ८ ॥ श्री।
 भगवा उवाच ॥ स्नायधुवं ब्रह्म सत्रं जनलोके भयवासा तत्र स्थानो मानवानां सुनोताम धरेतसा ४

नाय एव समा नाशु निगादिहोणा यत्र कर्म जंवेति तत्कर्म स्रमिति प्रसिद्धं तया यदं नाना एव परस्परं न भावेन
 ब्रह्म सीनां ये तेन ब्रह्म सत्रं अहो तस्मिन् या कथं न ज्ञातव्यमित्यत आह ५ रामः रामः
 रामः रामः

श्री.
भाद.
उदी.
१७३

कीर्त्यया कीर्ति सहितया अजया अखिलिभिः अणिमवि विभूतिभिः मूर्तिधराभिः ५१ मेकलावती र्णावि
तिस्रो धने श्रीं मूर्ति कं सुकाशा इत आगच्छत ५१ इदं तथा अत्रु ज्ञातव मेव कृतमपि अत्र कथन प्रस्तावना नो

सुनेदनेद प्रभवेः स्वर्णार्धदेः चक्रादिभिर्मूर्तिधरे निजायुधैः प्रष्टाश्रिया कीर्त्यया अखिलिभिर्निषेय
माने परममहिमायति ५२ चक्रवर्त्तया तमनतमम्युतो जितसु तदृशजान साधसः तावाहभमापर
मेहिरोयभुर्वज्जली सुखितसु जयामि रा ५३ श्रीराय श्रीनारायण उवाच दिनात्मजा मेयुवयो
दिहृष्टाणामयोपनीता भविष्यमगमये कलावतीणावनेभरा सुगान हतहभूयः त्रयेतमेतिम ५४
एतां क्वा मन्त्रपियुवो नरनारायणावपी धर्ममाचरतां स्थिते मम भोक्तव्यस्य हो ५५ इत्यादि शोभा
गवता तोहसा परममहिमा जामित्या तस्य रमानमादोयदि जस रकान् ५६ स्वर्नेतो स्वकंधाम
संप्रदृष्टो यथा मते विषाददतः पुत्राय चानुपयथावयः ५७ निशामवे सवे यामुपायः पर
मविस्मितः यत्किंचित्योरुष प्रेसा मेने क्वा नुकपिते ५८ इतीह प्रपत्नी कानि वीयाणीह प्रदर्श
यन् उभजे विषया व्याप्ता नीजे चात्मा जिते मनेः ५९ प्रववधौ तिलोक्ता मायुजा सुप्रालाणादिषु
यथा काले यथेवं दोभगवान् प्रष्टा माश्रितः ६० हस्तान् पानयमिहान् द्यातयित्वा चक्रादिभिः अजा
सावर्तया मासधर्मधर्म सुतादिभिः ६१ दृष्टावत वा श्रीतितमः शुक्रः सविस्त्रयो निवसन् हारि
कायाश्रियः पतिः सर्वसयस्य दयायां ज्ञायां सुखिपुंगवेः ६२ श्रीभिश्चान्नमवेशा भिनवयावतको
तिभिः कडकादिभिर्हृष्यप्रज्ञांतीभिस्तडिभुभिः २ राम राम राम

६३ दशमेतवाशीतितमः वरमेतपुनः प्रोक्ता क्वा सलीला समासतः यडवंशप्रसूता नो अनेनेचसा
कारणं श्री क्वा विभूति समासे नदृशयति सर्वसयदा विशिष्टाया १ राम राम

श्री-
भाद-
उदी-
१७७

मुकुंदैकधियः सप्तादितायवेदातामगिरः सत्यः पुनस्तमेवेष्टावित्तयेत्यः ज्ञेयथाभवतितथावासानिडुवः तानिमेम
नोगदतः श्रुतिवत्पथः १७ ईश्वरः श्रीकृष्णः स्वपतिततनिदाभगकुर्वतीविलयसिनशमिणास्वपिचितदनुचितमि
त्यर्थः अथवानापरायस्ववापीत्याशयनाहुः नलिननयनहासनसहितमुदारयतीतिलितेनकश्चित्ताफुनिभि
त्रवेतस्वमिति १५ नमोरागोअट्टष्टवेकः सतीरोरवीधिकिचनेतावत्त श्रुतिवयमिवस्थहयसे १८ अतवनि

नदानोर्नर्तकीनांचगीतगाद्योपजीविनां श्रीप्रलेकारवासांसिकसोदातस्यचसिर्थः १२ कृष्णमेवंनि
हृतोगत्पातापेतिवसितैः नर्मलेतिपरिधेगोः स्त्रीणाकिलहताधियः १३ इवमुकुंदैकधियागिरउन्म
तवजुं चितयेत्पारविदाहतानिमगदतः श्रुणुः १४ महिषाडुवः श्रुतिवित्तपसितवीतविदावृषाघ
स्वपतिजगतिश्रुमीश्रोगुप्तबोधः वयमिवसतिवकश्चित्ताफुनिभिन्नवेता नलिननयनहासोहा
रतीलेहितेन १५ त्रैतिमीत्ययसिनक मट्टष्टवेकः त्वेवैवीधिकरुणातववक्रवाकि दास्यगताव
यमिवाचुतपादज्जहोकिंवास्वजेष्टहयसुकवेरावादे १६ भोभोः सदातिहरसेउदत्तप्रलथनिदो
धिगजप्रजागरः किंवामुकुंदापदतात्पलाकनः प्रासोदशात्वेचासीदुरत्या १७ त्वेत्स्याणावलवता
सिंहलीतइदीणास्वमाविनिन्नदीधितिभिः तिगोषि कश्चिन्मुकुंदादितातियथावयेत्तविसृत्तभाः
स्वगितगीरूपलक्ष्यमेतः १८ राम-

इः सपतिहरसेकोशसित्तेसरसशटे किंवास्वाभिः प्रासोदशात्वामपिगतोसिअहोकष्टयथावयेसंभोगेनश्री
मुकुंदापदतवक्रैकमादिलाकनः तथात्वमुपियतोपदत्तश्रीकृष्ण उभादिश्रीश्रुतोसुभश्चतदादिलाकनो
लक्ष्यसेमुकुंदादितानिरहस्यानिविष्टत्यत्वमेकचित्तयाकश्चित्तीणासिवयमिवस्थगितगीः तवकाकहेरे
दोनस्तथैवोपलक्ष्यमे १८ राम- राम- राम-

१७४

श्रियः प्रतिः षोडशसहस्रपत्नीनां पकवसुभः सचतासां स्त्रीणां गेहे पुत्रीकुलोरे महत्सुखः गेहविद्योषणो प्रोक्तस्तेमादि-
 तयाहदिनीपुत्रांभोविगात्वाचिरस्त्रारमहाउद्योवेभवेयस्यसः पाषातंजुचकुमेतिमागः पतस्ताभिः परिरयः ॥ सतमागथ
 वेदिभिः चोर्जापमानः ८ नः स्त्रियवसाः अतएवविद्युतो रज्ज्वमदेष्टाः ३ ज्ञानविस्वास्तानि वृहत्तरेभ्यः मरुजानियासीताः

नित्यसंज्ञलमार्गायं मदद्युद्धिमातंगमैः सत्संज्ञैर्भेदेरपेयैर्येषु कनकोजलैः ३ अमानोपववाह्यायां प्रपि
 तदुपानिषु नित्यसादेगविहगेतादिज्ञायासमततः ४ रेवेमोडपासाहस्यपत्नीप्रोमकवसुभः तावद्विचि
 अरण्योमेतज्जमेहदिव ५ जातुलोमसकचार्जुमदभेजेरागमिः वासितामलनोपेप्रकृमाहृजकुले
 च ८ विवस्त्राविगात्वा मोहदिनीप्रसरयः अचिज्जुमलिमागः पौरव्यमुपावर्ति ३ यगीयमावेगपर्वो
 मरुगणावाकान् चटपडिमुद्वीणासतमागथवेदिभिः ८ सिधनानोच्युतस्त्राभिस्तृभिस्तरेचकेः
 प्रतिविचन्निचिज्जदेयनीभिर्धतयाडिव ५ तास्त्रिवसुविद्युतो रज्ज्वमदेष्टाः सिचत्पउद्वृहत्तरेभ्यः मरुजानियासीताः
 कांतंममेवकजिह्वीर्षितयोपगूयनातसरोन्मवलसद्वदनाविरेजः ९ कुसुमस्वतस्तनविषजितकं उज्ज्वलक
 कीर्तिविधिगफतज्जतं हृदयेभ्यः निवसुहुं पुवतिभिः प्रतिविद्यमानो रमकुराणुभिरिवमयतिः परीतः ॥

ज्ञानेनस्परेणयन्वतः तेनलसंनिवदनातिपासांताः १० तस्योषोडशसहस्रीणां स्त्रिणोविषजितंजुमसकयस्यसः ॥
 श्रीभ्याग्रभिषंगेनश्रिभिनिवेसानपुनः कपितः जंतसुहृदवंधोयस्यसः ॥ रामः

श्रीः
भा. २.
टी.
१२८

ननुपंवापिकोणावृत्तमयादीनाविष्णुतन्नाकारः सवपश्चेतयनेतयाहपुरुषविधदतिपुरुषा।
वृत्तमयादेर्विधविधायाकारोयस्यननुविदेकरणकयत्तन्नाकारनेतिनृदृष्टमयावेतिवृत्तयेवृत्तमे।
यादिपुष्पतेतीत्यनयः अस्वचराकारनेतिपुष्पतेतिपुष्पमसंगल्यकथुसंगकनेतयाहचरमात्रमा।
यादिपुष्पइतिवृत्तमयादिपुष्पवसुकोशेपुष्पतेतिपुष्पमनेषुपुष्परसः आनंदपुष्पवत्पुष्पतेतिवृत्तमे।
कृतेनोक्तः सत्वतिमेषधः ननुतथाव्यवभारः विष्णुमन्त्रितेयसंगल्ययादतिरितिज्ञाहसरसतः पर।
त्वमेश्यपदेष्टवशेषमृतमिति सदसतः स्थूलसूक्ष्मादवमयादिः परेव्यतिरेकसत्त्वादिभूतव्यवशेषमव

पुरुषविधोन्नपोत्रचरणोत्रमणादिपुष्पः सदसतः परंत्वमपपदेष्टवशेषमृतं ॥

शिष्यतेइत्यवशेषंअवापिअतपवृत्तान्तंसांतर्हि किमर्थमेतेषुत्रययउक्तः शारदवंदवत्पुष्पइत्य
पल्लवाणार्थतथासवापुषपुरुषोत्रमयः दस्यदमेवशिरइत्यादिनास्थूलसूक्ष्मजमेणयंकोशा
त्रपदिष्णतस्यपुरुषविधनामत्वयंपुरुषविधइतिपुनपुनतद्वित्तलेनाल्लपवत्पुष्पेतिमव
साहिपुष्पइत्युपनिषुपणामित्यनवर्था नरवपुःप्रतिपद्यदित्येवप्रवणावलीनं सारणादिभिः
नरहेनभवतिव्यामिदेइतिवड्कमितेविफलततः ॥ रामायनमः ॥

१२८

तथानोवेदेवेवादी न्यहतीविनष्टिरिप्तायाः अतयः प्रवे आकोत्रोभयविधभजनहीनारिंदीतिइत
यइवेतिअसुभुजोनगः यदिनेनुविद्याः अनुविदथनौत्यनुविधाअनुवर्तिनोभक्ताइति याद
अवसतिजीवंतिसफलजीविनाभवेति इतरयाइतयइभ सारइतवृया प्रणसारत्ययः नतेभक्ता

इतयइव अंसत्यसुभुजोयदिनेनुविधामह इहमादयोइमहजत्यदनुहृतः : समायनकः

नामपिकास्यदिफलमस्यवनकार्यकारणाचुयाइकतेनतीवनदेतो सुधाभजननेनेकतद्वानेनद
पनीसडावित्या शयेनोइमददहमादय इतिमयानहकार श्यादियपानेयदनुयइतः यस्याने
जावेशनलयेसामर्याः सतः अउदेहसमष्टिवांश्च इत्येष्टवतः ॥ यमः

तमेव सर्वविशेषमोचरइति संतां प्रवृत्तादप्यतिइति तवेति त्वमेव सर्वस्कारणत्वेन परमार्थतइति कृतम्भोः
 अधिपते विगुणमायासुगीनरीनतेकसुरयो विदेकिनः तया त्वत्कामलपुष्पाद्यज्जना विमलकलत्रनव
 जिननिरसनहेतवेकीर्तिमुपासिधुमवगाहानिष्पद्यतपंतोति तपो सिपापा निडाला निवृत्तुयत्तवतः तदी
 यकथामात्रेण यदा प्रापत्यागस्तदा किमुवेक्ये पुनः स्वथामविधुताशयकालगुणाः स्वथामासुपसुत
 णानविधुताः तक्ताः आशयगुणाः अतः करणधर्मीः गुणाः दयः कालगुणाः स्वयः ज्ञेयते तथा हेपरम

इति त्वस्य पदार्थिषेते त्विलोकमलत्तपणकयास्तद्विषयवगाहत्तपानि तद्दः किमुतपु
 नः स्वथामविधुताशयकालगुणाः परमभजितियेपदमनस्तुत्ताउभव ३ ॥ यमायनमः ॥

तवावस्यमात्मानुभवं अस्वडावन्हानुभवं पदं स्रुपं भजे निसेवेते यथाभूताडवातिन जेतीति तयथा प्रकरप
 लाश्राप्रापोनास्मिन्नेष्वमवव विदित्वापकमनस्मिन्नेष्वमवव विदित्वापकमनस्मिन्नेष्वमवव विदित्वापकमनस्मिन्नेष्वमवव
 विधुत्रनेपववाचानतपति किमहेपाधुनाकरव किमहेपाधुनाकरव इत्यादिभिरुक्तेरित्यथः सकलवद
 गणवितसङ्गाणः तपितिसवमनीधिरनारताः तपिसभइगण अवणादिभिः तवपदमगानगतत्तमः
 असूयो नाम ते लोकाः अथेव नमस्मावृताः तास्ते प्रत्याभिगच्छेति येषि तान्म हनोजनाः ३ ॥

अतः कारणानुसृत्योमत्रः तदुक्त्यात्तयोवम् नोवचनाचरितं दधः मनसाभाचरितं - यैवन्म
 चरितं तयोभिधानेव धत्तवतः नृपयस्विकारिण्ययः अत्रनिदर्शनकययययतिरुपाय भवता
 यत्रः अपिदज्ञानिनिक्षिपानिभुविकथमः न्यायाभवे निमृता यथा मत्या सा हो पृकादि दुदनि प्रम

अतःपयोदधः स्त्रियमनोवचनाचरितं कथमयथाभवे निभुविदधः पदानिनां २ सम-

निभुवंयाभिवरंति तया यद्विषोपविकारत्वा नवदं नोमः साधित सर्वकारे - तत्रनेन सत्यानपदयुता
 न्ययः इहिणावद्विरवोडमुत्तामराजगदिदेन भवत धुययिना वहुमुत्तराविमत्रगणारभतमुत्तर

प
 विनिगबसे २

श्री.
भा. द.
उ. टी.
११६

ननु कथं मासैव प्रतिपार्यति यत्तद्द्रोयातो वसितस्याग्नेत्यादिभिर्द्रोयातो जंगमस्य वसितस्याव्यवस्थानेति प्र
तिपार्यते तस्या अग्निसृष्ट्यादिवदस्यादिभिश्चैव भूतेनाप्यारयः प्रतिपार्यते तत्राह वृद्धपलव्यमेतदिति अयमर्थः
एतदुपलव्यमृष्टमिदादि सर्वं हृद्गतं बलव्यमेतदवयति जानेति किंच वृद्धे वावशोपतया अवशिष्टमात्रमेतदुक्तं य

बहुउपलब्धमेतद्वयं त्ववशेषतया यतश्च यत्नमप्यौचित्येन दिवा विहृतान् ॥ रामः ।

नो ब्रह्मन् सर्वस्योदयास्तमयोऽन्यत्रिमल्यो मुखोपायननात्तर्हि किं विनागिने ब्रह्मन् न प्रविहता न विवर्तापिष्टा-
न तन्ना विनागदिमर्षः बोधनः उपमानायः यथा ब्रह्मदेविकृतेः मरिचोदयस्तमयो न दृष्टव्योऽपि कारोना
मथेयं मन्त्रिकेत्येव सर्वस्वत्विदवन्नेत्यादिभिरुपायप्रतिपादनादिमर्थः ॥
राम. राम. राम. राम.

मो अत्रि तत्र यत्र योक्तव्यमाकिं कुरु आदेवी सा के नया पोरेणा गजगरो वसां नहि श्रुगानिष्ठावराणि जगंति जगमा
 निचो वेप सि शरीराणि येषां जीवानां तेषामनाम विज्ञानदिना प्राय किमिति गुणवती है तवी सत आइ येषु भीत पु
 ण्ण दोषा यानेरा या वरेणा यशुहीना उ यथा तादृश दोषः कुर्यात्सीति भकारः युर्यहि से विणी वषा यतो भागा।
 ये व गुणा च शुद्धाति श्रुतो है तद्यति तर्हि मण्यापिरो विभाव है तितेन प्रममाधिका प्राक्तः स्यादित्यत आह समितिय
 यस्यान्नात्पनोस्वरूपराव समव रुद्र समस्त भ्याः सप्राप्त समते श्वयोपि वशीकृत माय नादिति भावः स्वयमेव।
 ते हाने वेराग्यादिना किं न ह्यस्य विनत आह अखिल जगत्प्रववापक तिते प्राज्ञो वा नात्ममवांत यो सो सर्वं ज्ञातुं चापकः
 अतो न ते ज्ञाता रोस्वत आ इति भावः अज्ञमज्ञे उ ज्ञाते श्वयोदिगुणाः जीवनां कर्म सानादि प्राप्ताव बोधना नादि आह तेन

श्री प्रत्यक्षः ॥ अं जयजयजय जगामनितदोषपृथीतगुणान्नमसि सदात्मना समवरुद्धसमस्तभराः श
गजगद्गदसाश्चिल्लघत्तप्रबोधकतेकाचिद्गपात्मना चालोन चरेत्ति गमः १ राम. राम.

गजगदाक्षसाम्बलेश्वरवर्चसकृतसावित्र्यसाम्बलेश्वरवर्चसकृत
 उक्तिप्रमाणमिति चेद्भूमेव प्रमाणमित्याहुर्निगमो वेदः नन्वेवं भूते मयि कथं श्रुतीनां प्रज्ञा नैव शास्त्रकचिदिति
 कदाचिन्मृगादिसमये प्रजया मायया चरतः कीदृशतः तितं बालुत्तमगतया सप्रज्ञाना न भेदकारसनात्मका वराता व
 तैः प्रानस्य निगमान्तरस्यतिपादेयत्वरूपिणा सृष्टी यन्मेव श्रमानिभूतानि जायेते ये सन्ता विदधाति पूर्व यो वै
 वेदोऽप्यद्रिणा तितस्य तस्तेव मात्मबुद्धिप्रकाशः सुसुखैर्गारणमस्य ये सन्ता तानिति श्रुतवदन्ते
 ज्ञाने तेष्वत्ययः सर्वज्ञः सर्वविदिष्यदिनिश्चयकदेवत्वा मेव प्रतिपादयन्तीत्यर्थः एज्जया
 नित्तज्ञागजगमाज्ञानिमज्ञासु यनी तमज्ञेयुगोत्तमिभवेत्प्रीतिगमगीतगुणात्
 वत्तातव १ राम. राम. राम.

श्री.
भा.द.
उ.टी.
१२६

ननु प्रवृत्त्यापितं हि ज्ञो वृत्तं दृष्ट्यादिसंबन्धेन न प्रविष्टं सत्तारतम्येनेतिकेन विशेषेणोपास्यत्वमिनीमार्ग
श्रीकापरिहोत्यः एकैकदेवः सर्वश्रुतेषु २८ः सर्वेषां सर्वश्रुतानाम् सर्वोध्यतः सर्वश्रुताधिवासः सातीवे
जाकेवलानिर्गुणस्य इत्याद्याः श्रुतयः स्वदेवीन्याहस्तकृतेनित्येकतासु श्रुतौ वमध्यममयोनिषु ३
भिद्यक्रिस्थानेषु कायेषु देवैरुद्दिष्टैरेतनयाः पादानतया प्रागेव विद्यमानत्वेन मूल्येषु देवेषु संभवादिशक्तिः
वर्तमानः तारतम्यो मृताधिकभावेन वकास्मि अथ भाससेकृताया निरुक्तकरीती निरुक्तानुक्ततिः
अनलवदप्रियं चास्मन्नस्तारतम्यं ज्ञोपिकाद्यानुसारेण तथानुयावकास्ति न त अथातो विनयासमि

स्वरुतविचित्रयोनिषु विशात्रिवरेतनपातरतमतश्च का लवस्वरुतानुक्ततिः अथवि
तयास्मन्नस्वदितयंतवधामसमविज्ञयित्वा त्वयैव विविपसवएकरस ६

य्यास्तु अमृषु योनिषु अविद्यमानं सत्तारतम्यः सममविज्ञोऽंशतः सत्तारतम्यमस्वश्रुतं विरुद्धमिदं अत्र अत्र यंतितां
नेति नृशतिप्रयच्छदेवा अत्र हेतः अविविपसवरेतनमिदं विविपसवरेतनमिदं विविपसवरेतनमिदं विविपसवरेतनमिदं
त्युरिति ऐहिकमधिककर्मो हि तारतम्यः अविज्ञोऽंशतः सत्तारतम्यमस्वश्रुतं विरुद्धमिदं अत्र अत्र यंतितां
स्याभावात् अथ यत्ने प्रवृत्त्योपास्यत्वमित्यर्थः स्वनिर्मितेषु कार्येषु तारतम्यविवर्जिते सर्वानु
स्मृतसत्तात्र भगवतं भजोमहे ६ ॥ राम राम राम राम राम राम राम राम १

१२५

अथ तत्त्वार्थसंग्रहः

५

सर्वतावत्सत्तात्पके श्रीपदमेष्टे सर्वश्रुति समन्वयेततज्जनी पत्वमुक्ता अभक्त तिरया वतदेवहृदी
कृत्य इदानीं पनवगा एवमिह निप्रथमं तावदुपाध्यासात्वनमुपासनमुदयेनेति शार्ङ्गनाः उपास
न हृदयत्रये त्पारुणायः ब्रह्मदेवताभूति यो धिष्ठयेत तत्किं प्रापयत तच्छिरोभवेत् तत्तु शिरसः शिरसः
मित्याद्याः श्रुतयो विदधतीह हृदयत्रये मुपासते इति अथियत्तु सुहृदीनां संप्रदायनामेषु ये कथं दृष्टाः
ते उदगात्तवने मणि पूरकस्य ब्रह्मापासते प्रायति शार्ङ्गनाः इति श्रुतिवदस्य प्रतिपदं इदं हृदयत्रये
पेशार्कं रात्रौ विधत्ते इत्युक्तिषु ये प्रायः ज्ञेय इति हृदयत्रये इति यावत् उदरस्य हृद
यापेक्षया स्थूलत्वात् यदा कृपे स्थूलं हृदय इत्यर्थः तन्ना हृदयस्य स च मयं तस्य तस्य वेत्ता

उदरमुपासते यश्च धिष्ठयेत् स कृपे हृदाः परिसरपदंति हृदयमाहृत्योदहरेत् तत उदगादने
ततवधामशिरः परमपुनरिह पत्यमेतन्नयतेति कर्त्तव्यम्

यप्रथममुदरस्य मुपासते इति भावः आहृणा यस्तु साक्षात् हृदयस्योदहरेत् इत्यमेवोपासते हृदय
विशेषणं परिसरय इति परितः सर्वेति प्रत्ययतीति परिसरा नामः आसाप इति मार्गप्रसरतास्या न
मित्याद्यः विशाखाणस्य फलमाह तत्तु इति ततो हृदयात्तमो अनेतत्तव धाम उपतति स्थितं सुषुम्णा
एव परमेश्वरं ज्योतिर्मये शिरोमयो तन्मूर्ति उदगात् उदसयेत् उदरस्य हृदयस्य च त्रसपरमेशिरुदगा
तमला धारादारम्य हृदयमुपासते ब्रह्मरूपस्य इति मित्याद्यः कथं इति धाम यत्तमेतन्ना पुनरिह कर्त्त
तमखितपतेति तद्याच श्रुतिः शतं वै कालं हृदयमाहृत्यः कासा मयोनमभिनिः सन्नेका तयोर्थमो

इति तत्त्वार्थसंग्रहः समाप्तः

लोकतोवेदनश्चेति शेषः अपि वक्तुं न स्विद्यमाशंकास्यात् भगवतो देहात्कथाधिकृतदोषप्रसंगरित्यनोवि
 याकास्यकर्मभिः ससरनी जीवस्यापि श्री भगवत्प्राप्तलगायादोषयंत्यः नंतोपेति चेभ्यंति सयश्चाप्युक्तोपय
 सावादिमेषु कस्तज्ञमसौत्याद्याः कृतयः ननु कृत्यार्थस्यात्मनः कृतिरियमोपवातेन कियनेन कृतेन न
 नस्ये प्रवृत्तवोप्यनेनैतत्कृत्यतेयतः तत्रयस्य देवपराभक्तिर्यथा देवतयागुरो तस्यैतत्कृतिनास्यर्थः प्र-
 काशनेमहात्मनः इत्याद्याः कृतयः कृतावतारस्य श्री भगवतः वरणाभजनमपायंदेवनीत्याहस्वकृतेशो

स्वकृतश्रीष्वपीषुवदिरंतरसंवरणंतवप्रहंपदंत्पविलसाक्षिधृतोपाकृतं इति न्यातिवि वि
 त्यकवयोनिगमावपनभवतउपासतं द्विमभवंशुविदिश्वसिताः २

धिति २६ स्वकर्मोपातिमेषु प्रोक्तमीषु भोक्तृत्वेन न मानं प्रकृतं अपि विलसाक्षिधृतः सर्वशक्त्या यस्य
 शरीरस्य नवांशकृतं वदेति श्रुंशु इव श्रुंशुः इव कृतः तदुपदंतोत्यर्थः ननकार्यकारणकम स्पृकृत
 एवं भूतत्वेन शरुयवदिः श्रुतदसंवरणं इति वदिः कार्यं श्रुतदेकारणो वस्तुमस्तु रावराता इत्येतयो
 रसच्चादित्यर्थः इत्येवं नृगतिं जीवस्य गतिं तत्तद्विदित्यविशोप्य कवयुः अयम्यदेनृजाप्यते इति जानी-
 तः निगमावपनं निगमोवकमेणा मसं नानु उप्यने शि विन्यास्य नृत्ते प्रकृत्यवदी प्रसंनाने सः श्री
 र्यणा विषयमित्यर्थः यत्रापि नानि कर्माणि मुक्तिफलं लभन्ति ते भवन्तीति मभ्यवभद इति के वि उति
 नाः कृतविश्वासाः उपासने मुच्यं न वंदुनादिभिः सुखं नैव लोनिमर्त्यलोके इदमेवावित्ति निदिशय
 ति त्वदशास्यममेशानलन्नायाकृतवधनं त्वदंति सुवामादिष्यपरावदनिर्नये राम

श्री.
१३१
आ. द.
उ. टी.

यद्यप्यादिदं पिशुं प्रयेष्टुः पूर्वनासीत् सदेव सो णेदमगुण्यसीत् आत्मा वा इमे वा प्रआसीदिमादिकृतेः नवनिधनाः
तुलयादनुश्चनं तदेभविष्यत्तमविष्यतिनासरादींश्चैव पसीदिमादिद्विजैः अतः कथं एतत्तत्रामये पकरमेतुयिके
बलेममा मिष्ट्यादपमवविभातीति मिष्ट्यातं निश्चिद्येयं न पदं अन्त्याव विज्ञातुः जातिविकल्पयेः इविण जातो न इय
मायाणां सञ्चारकं कार्यसदृशं एव विकल्पाभेदादयं कुलस्यः तेषां यथा नो मायाप्रकाराः तैरुपमीयते सदृश
तयानिदृश्यते यथा तत्र कार्यकारणानामप्येकार्यस्य नाम ये यमात्रताकारणसरायेव तस्य न तयाप्यत्राकाशादी
नो नाममात्रतावलेचसत्ये निदृश्यते इत्यर्थः तथा वक्तुः वाचारेभ्यां विकारो न्यमये मन्विकेयवसत्यमिति।

नयदियं प्रआसुन भविष्यदन्तानिधनादनमितानां तत्रापि विभातिमपैकारसे अत उपमीयते इविण
जातिविकल्पये वितथुमना विलासः तपितवयेत्युधाः ३१ मुकुटकुडलके कोणाकिनिनी
परिणतकनकपरमार्थतः सहृदहकतिलप्रमुखं तया तद्देपरमपरमार्थतः ॥

यथा यो यो केन मयि देन विज्ञानेन सर्वं मयि विज्ञानं तेषां तेषां केन लोहमणिना सर्वं लोहमयं विज्ञानं तेषां
तथा यो केन न लोहं तनेन सर्वं कालाय समित्यादितस्मादप्यसत्प्रमाणभावात् असत्प्रमाणप्राप्तियमाने
त्वात् तद्विषयमनोविलासप्रवृत्तसममिति येषु च येन तानेति नेषु यथा यथा इत्यर्थः प्रयोगः विवोदायासि
तेन सत्प्रायेतयो वविद्यामानतातविकारितादृश्ये शुक्तिरजनादिवत् आत्मवदेति ३ ननु च यद्विषयवोनामा
नास्तेषु च न वासना चेत्तन्मयसंवेद्यो गथापितरि किमप्युपेक्षितं नयमोयसमयति किं च वदुपप
नो निमग्नः किं विषयं कां देदपेक्षया शेषदो तो सपणो मयुत्रो सवायो समाने हलपविषयना
एकलपोः पिप्लस्वास्वाह विव्रतश्च नमो भिवाकशीतिश्च नाम कोलाहितश्च कुस्वा इत्यादि वदतीत्याह ॥

इदानीमात्रावरेदष्टपुष्पः श्रोतव्योतिदिध्यासितव्य इत्याद्याः श्रुतयोतिदिध्यासनां गतेनोप
 दिष्टातीत्याहतिभूतमरुदिति ५ मरुत्याणां प्रतपुष्पिताणां देदिधानि वानि भूतानि संयमित
 नित्ये स्ते श्रुते हृद्योगायुजत इति हृद्योगायजः ते तेषां भूतमनयापि हृदियज्ञो सुमुखा सते
 तदेवा रयापितवस्मरणाद्युः स्त्रियोपिका मतः ग्रही हृद हृद स हृदयाः भुजद इत्याः सा
 नापरिच्छिन्न हृदयः सम हृदयाः सममयि रित्ति जे नोपपन्नो वयं श्रुतभिमानिन्या देवता श्रुति
 समाकृतकृपा विषयतया श्रुति सरोज सुधाः श्रुति सरोज स हृदयारयताः श्रुति भावः कृत भूत स्त

ज
 निभूतमरुत्मानो हृद्योगायुजो हृदियन्मनय उपासते नृदयोपिययुः स्मरणात्
 स्त्रिय उरगेन्द्रभोगभुजदं उचि स्मृता धियो वसमाः सम हृदयो वि सरोज सुधाः ९

वचराणां स्मरणा न भावः ये योगिनः तां हृद्यो लेभने उपासते या श्रुतवयं तां सर्मयण्यामः या श्रु
 स्त्रियः कामतः परिच्छिन्न ध्यायेति ये वदे देवा सर्वानपि नां तां सेवयापयंतीति श्रुतवरा स्म
 राणां शोभा तावदेव सुदुर्लभं यथा कथं हि हरे मम भयादहोर्नयो १ ते देवं प्रपद्ये स ते
 साय वंता स्ती नृक्त हृदानी सुष्ठि प्रलय श्रुतयो यतो वा इमानि भूतानि जायंते इत्यायास्त
 न्यले वा न माने प्रमाणा मिन्या ह नयदिदोमिति रामो राम. राम राम. रामो राम. निम.

विष्णु ल मयः पुमानिति भिदा त्वेद बोध क्तो त्वाये न ततः ११ न स भवेदव बोध र से १४

श्री.
भा.
उदी.
१३२

वत्तु अतो भगवन् इह जगति अग्रसरे एवे सिद्धे त्वे अवा जन्म लयः अर्वाचीनो त्पन्निता प्राया न को त्वपुमानवेद जानाति ईश्वर
एवै सिद्धादम एवाचीन त्वे प्रमाणवदन ज्ञान का मणा भाव मा ह्युद्गादि नित्यतः तेनः सहि वसा उद्गात उत्तमः
येन साणा मन उभय अया त्विका धि देविका दिदे द्वाणा उत्तमाः ततो यवाचीनाः सर्व यदानु भवा न्यवम वा न ह्य उ
पस ह्य प्राची तंत हित दा अत्र शा सि न ज्ञान सा यन ना सि यतः तदा न पत्सु लं आ का शा दिन वा सत स ल्प महदा।
दि न वा भय सद स्या मारथ शरीरं तव काल जवः तन्नि जित भूते काल यव म्य व्व सति तत्र तदा न कि म पि इद्रि यया।
णा य पित वृत्ता य के शा सु म पि अय म पि प्रायः अर्वा क्पा ह्यि गता तां दे हा यु पा धि क्ता ता रा या ता का ल वेश न म लि त्ता।
सत्वा मा म्मा मह न न य य स नो त्प यति यदि व त्रि गुण मयः पुरुषान भवति तद्दी दे प्रमे य जा ते पुरु ष म्पु थ ग्रा सी त्तु
शा क्त यत्त हित योः सत्वेन प्रती तिः अत आह स दि व मन इति १४ मनः मना मा त्र मि दे वि ल सि त वि र ते त्रि गुणा त्म क प्र
क इह वेद वत्ता वर जन्म लयो अ सर यत उद्गा द ह्यि य म नु दे व गणा उभये तर्हि न सन्न वा स ड भयं न च का
ल जवः कि म पि न तत्र शा सु म व क ष्य शयी त यदा १४ स दि व मन सि ह त्व पि वि भा त्स दाम न ज्ञा त्म
द भि म शा त्प श म्मि द मा त्म त या त्म वि दः न हि वि क्ति त्प जे न क क स त दा त्म त या त्म क त म नु प्र वि

हृमिदमात्मतयावसिते इत्येव राम-
येव जाते असदेवसदिब विभातिक यमिति चेन्न त्राह तपी नित्यि अधिष्ठान सतयामहत्पुतीयतश्चर्यः तकेव
लमिदकाग्रासद कित आ मन ज्ञा न मनुजः पुरुषः अभिविधावाकारः पुरुषमभिव्यापति पुरुषस्यापि एथा
वत्त्वप्रतीतिः मनोमात्रविलसितेत्यर्थः तथा च सतिः असतो धि मनो एजते मनः प्रजापतिम एजत् प्रजापतिः
प्रजाः अ एजत् तदा इदमनस्य वपरम प्रतिष्ठितं यदिद किंच न तितत्वा त्म वि दाम सि धि यो सद व स र ति अतः क
था म स त्प्रा त् अत आह स द भि म शा ती ति आ त्म वि द स्त श म्मि द मो रु भो ग्या त्म क वि ष्य मा त्म त ये व स दि ति जा
न नि आ त्म का य त्वा त्म ए थ गि त्प थः तथा हि य उ पा दा न क प का य भ व ति त मे ते व रू पे ण प्र ती य ते च ति लो
का चो रे ण द शी य ति ने हि वि क्ति मि ति क न क स वि क्ति के उ वा दि क न का थि तो ने ह स जे ति अ व हे त्त त दा

सतयाकुरुकुरुपत्वेनार्यः अतः सकृत्सिद्धे विच्छेद
पविष्टमपुरुषात्मनो यवाच्यं विस्मृतं १३२

सर्वजीवोपश्रयस्तथायासायथाश्रजासविद्यामनुपायीत्यलिंगोत्ततोपुष्पांश्चदेहैद्वियाहीननुषनमेवमानःआ-
त्मतयाःप्राप्तवत्तरनुतरेतैतरेसरुपतातइमयागवचनश्रयनभगःपिहलानेहादिगुणःसर्वसमसारेभजतिप्राप्नोतिन
द्विषयमेवकमेकादेमितिभावःतत्पुनर्ननुजहासितोयज्ञोमायाननुचसामयेवास्मिन्कुर्येतागतागह्यद्विरिवत्यमि
तिश्रयेभावःयथाधुनयामःस्वगतमपिकुर्वेप्रणतुह्यातभिमन्यतेतथात्ममनोतद्विरितेराह्यादिसचितकामपेनुचंद
पतेरज्ञयाकुसामितितामुपेक्षसेइतिरुतएतत्सह्यात्मभगापितयाप्राप्तप्रवर्गःमहमिषमेववर्गप्रहृणामायश्रविष्ट-
तिसहितेमहीयमेष्टज्यसोविगजसेकयेभूतःअपरिपेयभगःअपरिमितेश्वर्यःतस्येवामिवदेशकालादिपतिदि-

सयदसयात्तामनुष्यायानगुणोच्चसुखसुखनिसुखपतांतदनुमत्तुमपेतभयः तसुतप्रहातितामहिरि
वन्ननमात्रभगासहस्रिसूरीयस्रीष्टगणितःपरिमेषभगाः १३० ॥ :: :: :: राम.

जेतवाष्टगुणितमेवयंअपित्परिपूर्णास्वरूपाचुर्वापितातत्रपरिमितमित्यर्थः ॥ नर्मितीतवर्वासागानगनाक
 ल्याभावादिभिर्भाव्यत्वरजस्तमागणम्यानुन्मील्येतीवहन् यामकमणदाशिरण्यातिभरंममरेयत्पात्रंमाया।
 जेपारतीगतोस्मिन्नद्वैतमेवतोदारय ॥ ३३ यतोवाचोनिवर्ततेअप्यप्यनसासद कोडाइहवेदकइत्या।
 वोवत ऊतस्यापानाऊतइयस्मिः आवायेवाअस्पदिसर्जेततप्रावेदेयतआवभृव अनेदेकमनसाजवी-
 यानेनेदेवायास्ववन्मूर्धमपीत यद्युचतोम्यानमेतिअस्मिन्नयोमातरिअथतीमायाः अतयंभग-
 वतत्वेडर्जयवदसोभक्तिमेवोरयीऊर्वेतिमाहकइहानवेदेति ३४ राम राम राम राम
 रामायनम् ॥

श्री-
भा २
उ दी.
१३३

कारणं सर्वं परहितं पक्वमविलकारकशक्तिपरः अखिलानां प्राणिनां यानि कारकाणि इन्द्रियाणि तेषां शक्तीर्भाषयति
प्रत्यक्षं तौ तितया कृतः स्वरादयः स्वने वराजमेदीया मनुस्मृतः सिद्धता नशक विदिया येहा चेत्यर्थः अतस्त्वं
ववलिमुदहंतौ तिष्ठो कवेतीति यत्र या अविद्यायां सद्गताः नयावता इत्यर्थः यानि मिषा देवा देवा इत्यर्थः तत्तन्माः
विश्वसजो ब्रह्मादयोऽपि यथा सस्ती प्राणसुक्तिं कथः स्वामित्ते येनेन तप विपुलादेरादयः स्वामित्ते लोकोक्तिः सम-
देशं च मनुष्यदेन स्थावकया दिलताणां वलिभस्येति अत्र ह्येतः वरं भुजो विलसितेति पतेरिवेति तथा च वरं भुजं न्या-

त्वमकराः स्वराद्विलकारकशक्तिपरस्तव वलिमुदहंतौ तिसमदं यजयानि मिषाः वरं भुजो विलसि।
तिपतेरिव विपुलसजो विदधति यत्र ये तपि कृता भवतश्च किताः १७। १ : : राम.

खेडमंडलपतयः अखिलं त्विति पतेः महा मंडलेण स्पष्टप्रजाद्वयवलिभुजो मुदहंतौ तिसमदं इति कथं व वलि-
मुदहंतौ तिसमदं विदधति यत्र ये तपि कृता भवतश्च किता इति न ताभीताः संतः यस्मिन् कर्मणि ये विप्रकाः तेन
तत्र वेतीति तस्य ज्ञापलनमववलिमुदहंतौ तिसमदं इति यत्र ये तपि कृता भवतश्च किता इति न ताभीताः संतः यस्मिन् कर्मणि ये विप्रकाः तेन
यास्माद्गतः पवते भीषोऽदयिः अत्र अत्र यो वति पवमरति ४. मुनिद्विषाणि यो देवः सर्वकारकशक्ति-
युतः सर्वतः सर्वकारी प्रसवे सर्वान्मायान् ४. तदेव कारणा प्रवृत्तं कमी चरकारणा परतज्ञानगन्ममती-
श्रोतुं न केवलं स्वदेवकारणा तत उच्यते नापि तत्परतं ब्रह्मादिति वस्तुतया यथायः तदा विस्मयलगाय
वरेति एवमवास्मादात्मनः सर्वपापाः सर्वलोकः सर्वदेवाः सर्वोऽपि भूतानि सर्व एवात्मानः
युच्यन्ति इत्यारिप्राप्तपञ्चाङ्ग स्थिरवचनात्परतिः ४।

१३३

यत्प्रवृत्तः सदाभातिजगदेतदसत्त्वतः सदाभासंजगत्प्रसिद्धावेतं भजामते १५ ननु सत्यं ज्ञानमनेनैव सनेहना नास्ति किं
 चतुष्टयाः समस्तमाप्नोति य इह नानवपश्यति इत्यादि श्रुतिभिरेव भूतस्य भगवतः प्रतिपादनात् ज्ञाने सकरमेवेति
 कृतमभ्यासत आह तवपरिचयं रतीति ३० तवेति कर्मणि षष्ठी त्वोपपरिचयं रति क्लृप्तसिद्धयवहितस्येति यश्च देतव्यवधा
 नमदोषः केन रूपेण अखिलसत्त्वनिर्कृततया अखिलानि सत्त्वानि निरुक्ताः स्थानानि यस्य सत्त्वानि सत्त्वभावः तेनातया
 सर्वभूता वा सतया इत्यर्थः ततपदा विगाणायति रक्तपतयवनिर्कृतं सत्त्वोपरिः सत्त्वोपदेष्टा पादे नाक्रमेति सत्त्वो
 मभिपदेदयति तुरेति मुख्यं त इत्यर्थः येषुनेः विमुखा अभ्यासः तान् गिरावाद्याप्य निवृत्तिवधानं विडोषादिपरिचयमे
 व भ्रासिजतः त्वयिसौ हृदाः कृतसौ हृदं स हृदोभावः प्रेमये सौ खलु निश्चितपुनेति परिचयति आत्मानमस्यानपीति
 शेषः नेतरेतथा च श्रुतिः अस्यावाक्कृतिर्नामानि दामानि तस्य देवाद्यानेत्या नामभिर्दामभिः सर्वमितमिति सत्त्वमि

नचपरिचयं रति अखिलसत्त्वनिर्कृततया तत उपदाक्रमेत्यविगाणाय शिरोनिर्हतेः परिचयमेव पश्य निव
 गिराविबुधानपि तां स्तयि कृतसौ हृदाः खलु पुनेति नये विमुखाः १६ राम. राम.

ति अयमभिप्रायः सत्यमेव भूतमात्मानं श्रुतयः प्रतिपादयन्ति तत्र च ययपि वस्तुतोः परोक्षत्वात् अपरोक्षमेव ज्ञाने इत्य
 यजेतथाप्यसभावना विपरीतभावेनातिरिक्ततयात् मलिनचित्तपुणेतमिव भवतीति नाप्योत्तमसारभवनित्वमि
 च्यं श्रीभगवत्परिचयं यथा न सम्यगमत्तविज्ञानात् तन्मया देन लब्धा परोक्षज्ञाना नाम यत पवकरकलितो मोक्ष इति त
 था च श्रुतयः देहोत्तरेवः परे सत्ता रके व्याख्येयमेवैष वृणोते न तन्मयः यस्मिन् देव पराभक्तिरित्यादयः नयेत्तापेः
 प्रयतेतपवेताददत्ततीर्थानि पठेत्तु वागमान् यजेतयागेर्विदत्तु यो गेहे विविना भव सत्तितरेति ३१ ननु यथा
 त्विलमत्त्वनिर्कृतत्वेन श्रीभगवतः सत्यत्वमुच्यते तद्विदत्तकरणसंवेधानात् कर्तृत्वभोक्तृत्वप्रसप्तानवस्तुतः तथा
 त्वमिति च तद्विज्ञानात् तत्त्वमिति केन विशेषेण पुनः सत्यमेव कत्वमिति इमां प्राश्नां परितोऽयः अपाणि
 पादोजवतो गृहीता यश्च यश्च सत्यमिदं विप्रं न च तस्य वेत्ता तेषां दुर्योधनपुरुषोराण्येति श्रुतयः

पवेतीत्याह त्वमकुरुण इति ३२

श्री-
भाद-
उली-
१३४

अपरिमिताः वस्तुतत्त्वज्ञाने जाः भूवाः तैवेव रूपेण नित्याः सर्वगताश्च ननु भूतो जीवा यदिसुः तर्हि ते वा समतात्साम्य
तानुवदेते इति कृत्वा भूवस्थिरनियमः नियमनत्वयानस्य ... रश्मानुवदेत कथं यन्मये उपाधितो यदि कारणा यजनी
वात्ये अजनिजाने तस्य विकारस्य नियतं नियामकं भवतु कारणात् यथा अपरित्यक्तं तत् सममनुसृतं किंच यम
श्रुत्वा जीयेते चेदुच्यता इदं तदिति अत आह अनुजानतां यदमनमिति ज्ञात्वा म इति वदतां यदमनं अविज्ञातं प्रायश्च
विषयता तज्या च श्रुतिः यस्यामते तस्य मते मते यस्यानवेदसः अविज्ञाते विज्ञातता विज्ञानमविज्ञातता अवचने
वप्रोवाच सहस्री वभवेत्यादि किंच मतस्य तात्पर्यं इह तया दोषश्च वणात् तत्तथा च श्रुतिः यदि मयसे हवे हस्यमे
वापि रूपे नते वेत्यत्र साणो रूपेण दस्यत्वे दस्यवेदवित्यादितस्मात् प्राहावयो तमतर्का किमपि सदा नृस्यतत्वेन समे
येत भवेदित्यर्थः अजयेतो सर्वलोके कगीतः आत्मा यमात्रे वमेवावस्यः यः सर्वज्ञः सर्वशक्तिर्दृष्टिः श्रीमते ते चे
अपरिमिता भूवास्तनभूतो यदि सर्वगतास्तर्हि न सा म्यतेति नियमो कृत्वा नेतरथा अजनिचयनयंतदविसु
च नियतं भवेत्सममनुजानतां यदमनं तदुच्यते ॥ १८ ॥ ननु तव मायया भ्रमममीषवगत्य भ्रंशत्वा यिसुधिया
भवेदधितिभावमेव प्रभवकथमनुवर्ततां भवभयतवयनभुजुदिः सज्जतिमुद्विष्टिने भिर्भवत शरणसुभय ॥
तस्यैवावलेखे पवेता वत श्रीपत्मे अराजीवा जायेते तदंशानुवक्तुमाणि कुर्वन्ति पुनस्तत्र लीयेते इति संसारचक्रभ्रमाणसु
क्रि इदानीं तत्रिह मये यरीय भूजानि परीत्य लाकात्परीतसवाः प्रदिष्टादिशश्च उपस्था यप्रथमनाम तस्य आत्मनोत्ता
नमभिसंविदेष्टा इत्याद्या भगवदनुहमि विदधीत्याह नृषतं वेति ॥ १९ ॥ नृपजीवेषु मीषतवमायया भ्रममुक्तं लक्षणा
वगत्य ज्ञात्वा सुधियः भ्रंशत्वा यिसुधिया भवेत्तवत्केभावं स्वभावमुद्विष्टिदधति कुर्वन्ति अनुप्रभवश्च तनुप्रभवो यस्मि
स्वभ्रमेततः किमत आह कथमिति अनुवर्ततां मनुवर्तमानानां तामेव शरणं भजतां भवभयं संसारभयं कथं भ
वेत न कथं विदधीत्यर्थः कुतो यद्यस्मात् तव भुजुदिः भूभात्रयः त्रिभिः तिस्त्रोते मयश्चावकुदः प्रीतो स च
षकाला यस्या सवत्सरात्मकस्य कालस्य सः अभवत् पोरणो पुन भवान् शरणं रत्नताये वाते स्वभयं जन्ममर
णादित्वा एव सज्जति करोति अत एव संसारमौकल्यवितकीतत्रिह मये सुधियः त्वमिभावदधतीति ॥ २३ ॥

होति मुक्तो निमज्जति यदि तत्र यथा मायया विहारी विहारीः श्रीगणेशोति तत्र दायि स्थिरा ज्ञापः स्थिरा ज्ञापः
राशु नावयः ज्ञामालिगिता देहाः येषां ने जीवाः स्युः सवे कथं भूत एते ते जानते परम्या संगम्य हरे वं मा
नस्यत्यर्थः कथं विहारीः उदीतस्य ईश्वारेणात्तननुमयि लोनां कथं जन्म स्यात्तने ज्ञातुं स्यात्निमित्तं पुनरुति
इतये वोत्थानि या विभूतानि सिमानि कर्माणि तथ क्तानि लोराशरीराणि वाते पुन्यतेन पातेन नुकि निमित्तो
स्यानेन देतुं मेन मदीत्यैव भवेत्तननुमयि वेद्यया भावात् त्विषसस्य स्याणादिमाह्वयरेम स्याते तव परम स्यात्तम
एतितव परम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम स्यात्तम
स्य हीयन् भवति तस्यः अथ ह्यहमग्र आसीत् ततो वेदसद जायते मादि क्त्या ज्ञानपूर्वकत्वे निवर्तते।

स्विरचज्ञातयः स्य राजयोत्यनिमित्तपुत्रो विह्वल इतीतयायदिपरायविमुक्तततः नदिपरमएकवि
दपराणपरमप्रवेदिपुतइवापदस्यतवश्चतुल्लादपतः १८

[illegible]

श्री.
भाद.
उदी.
१३५

आत्मादेहः प्राणस्थानं गच्छेत्तुः प्राणः स्वप्ननादिभिः किं सर्वं रसं सर्वं रसाः मृत्वातिविद्योते यस्मिन्समिन्तत्पि
परमानन्दे यत्तत्त्वानन्दस्थानानिभूतानिमात्राण्यप्यतीवनीतिश्रुतेः अथतः त्वं प्रवृत्तान्मायुसः आत्मनि सति
नृणां मनुष्याणां तच्छेदेनैः किं उपयो गच्छेत्तुः सत्त्वमपरमाद्यत्तत्त्वमजानात्तत्त्वमवमिश्रुतः स्त्रियाग
द्विगुणमिष्टुनीभूयते यमाया सुखाय चरतां प्रवृत्तानां लोकमिति यदीच्छा नतः परमाणां न प्रश्नः सुख
पतिश्चानन्दपतिनकोपीत्यर्थः रहस्यसारे कथं भूते स्वचित्तते स्वतत्त्वतश्च रसानि रसभोगे स्वतत्त्वगतसारेण
ठातोरेवा... त्वं सत्त्वमिष्टुनीभूयते यमाया सुखाय चरतां प्रवृत्तानां लोकमिति यदीच्छा नतः परमाणां न प्रश्नः सुख
मानदचित्तचनः आत्मेव किं मतः सत्त्वमिष्टुनीभूयते यमाया सुखाय चरतां प्रवृत्तानां लोकमिति यदीच्छा नतः परमाणां न प्रश्नः सुख

सज्जनसुतात्मदारधनधामधरासुरधैत्यसिद्धिर्किं नृणां प्रयत्न आत्मनि सर्वरसे इति सद्जानतो भिद्यन्
तो यतये चरता सुखयति का विहसुविहते सुनिरस्तभोगा भुवि पुरुषा एतौ यमद्वान् मया विमदा स्तुतभ
वत्पदा उज्ज्वला भिद्विजलाः दधति सकल्पमस्तपिय आत्मनि तिग्मसत्त्वं पुनरुपासते पुरुषसारहरा न
समान

केन च सर्वतोः तदेव महत्संगोपपत्तिभिः सप्तागवगाहयितेतीर्थं सदतविश्रवयः
 ययदेतीतिमतेयमित्यादिभ्यस्तथ्यमाह ५। तेऽप्य कृष्याविमदानिरहेकारः यतोभगवसदंजुह
 भवतः पादाब्जजुहदियेसातेअतः स्वयमेवावभिदंश्चिन्तेयेषातथाविधाअपिपुत्रावहृनितीर्थानिसदनाति
 हेआणितामेवोपासतेसेवतेप्रापुस्तत्रेवमहत्संगोभवतिअथवापुरुअधिकश्रीभगवत्जननलहापुण्य
 खातानिचपुरवःमह्यतइत्यर्थः तेषासदनास्याश्रमानूपथाहामसिंहः पिपातागमयातीर्थंयसिजहृते
 गुणवित्तिनपुनःपुरुषसारहृदावसथानुपासतेपुरुषाणांस्मरविवेकस्वर्ययेयंतमाशांतिप्रमुख तीति
 तथावेचतेआवसथाःगदाःतानूनचतेषांरहादिभवकुत्सितसुखापेक्षेयाहदयतिसहत्मनःत्वयियथा

॥ हा या सत्ता अभवति किं पुनरेव भूत इत्युच्यते ॥ ५१ ॥

श्री.
भाट.
उदी.
१३७

इसगुणाडाङ्गोषवर्गयुक्तत्वदवगमीनज्ञानवानुभवउत्थशुभाशुभयोप्राचीनपुण्यापुण्यकर्मणोःफलभृता-
 तगुणाविगुणान्वयानुभवउत्थसर्वथावनवसितानुसंधत्ततद्विज्ञानोचदेहभृतांदेहाभिमानिनाप्रवृत्तिनिवृ-
 त्तिकरीः गिरः विधिनिषेधलक्षणः नवेतिविगतदेहाभिमानतयाकार्यवापाभावावनिपुज्यतेइत्यर्थः अयु-
 क्तैवेतत्तयतः कारणात् अनुज्ञेयत्वं ह्यनुदिनश्रवणभूतः श्रवणतत्त्वज्ञानसिद्धतस्तेषामपवर्गगतिः अपव-
 र्गइत्यागतिः भवमिवाव्यवकाशतः अनुपगम्यतिपुनरायार्गीतपरंपराउपशमसततिः तयासत्त्वप्रदाया

त्वदवगमीनवेतिभवउत्थशुभाशुभयोर्गुणविगुणान्वयारुद्धिदेहभृतांचगिरः
 अनुपगमत्तद्वत्सगुणगतिपरंपराश्रवणभूतोयतस्त्वमेववर्गगतिमनुजः

20

नुसावेणोत्तर्यः एतदुःकंभवति येतावन्नवज्ञानितः नतेषां कर्मधिकारं कापियेज्ञानवरतत्त्वकथाश्र-
 वणादिति ह्यस्तेषामप्यासुत्रभवत्पदानां विधिनिषेधवाथाः स्तरेयातयाराहुमनामिद्विलालनलासा-
 मज्ञासुभयतोप्यसुखमिति ५० श्रवणमत्तवसादिमाथवस्यारतियजस्तुखिसुखमगमः श्रवणावेण
 नभावमप्यायिवानहिभवासिभयथाविधिकंकरः ५६ त्वदवगमीनवतिस्तदुःखिनचविधिनिषेधाविम-
 क्तननुनत्रकथमवगतपाकडरवगमत्तयाक्तत्वात्तदस्यवमाणाकसममेवानुवगास्यमहिमोवाद्यनसागा-
 चरत्वादविषयत्वेनज्ञानमितिदष्टायनयद्वधगादिवायदवाक्यव्यापदेतत्तस्यावाप्यिवीयमेयद्वत-
 भवद्वभविष्यचेत्यादिशक्तिप्रतिपादितमपरिमितमहिमानमित्याहुकथयतेयएवेति ५७ राम. रा
 म. राम.

१३७

एवं तावदुक्तसाधनकदेवेनये श्री भगवते भजे जिते मत्सु तरेति तुरे संसरंतीत्युक्तं सार्धं ये बहिः संगं पवित्रं नृप श्री भगवन्मार्गे प्र-
 वृत्ता अपि कथं विदं तवीत्याशयः कामाचमुच्यते श्री भगवते न प्राप्तुं वेत्ति न वेत्ति संसृत्य मते केवलं कथं नीतिवप्राप्तुं वेत्तीति-
 तान्त्रोचतुक्कामान् कामपते मयमानः सकर्मभिः ज्ञायते तत्र तत्रेयादिस्तत्पुमाह यद्विदुस्तु हरेतीति ५५ हे भगव-
 न्येपते यो हृदि स्थितः कामस्य जगः मूलानि वासनाः यदि वसमुदयेति तो मारयति ते वा मुसता भगवान् हृदि गतो पदः प्रिय-
 ङः प्रापः कथमस्मत्त कठमणिः तु स यथा के उवर्तमानो पियस्य तः वेत्तु आत्मा स्व भवति तद्वदिति न केवलमेतावत्त किं

उद्धृतं भवतः सुतोपि भुवनं सेवसर्पसृजः ऊर्ध्वकार्यमपीह कूटकनकं वेदोपि नैव परं अद्वैतं तव सत्परं पुरा मानं
 हंतं हंतं त्वदावेदं हृदि मिदिरावन हरे मां मुमुक्षुमानं तं यः पदितुस्तु हरेति पतपो हृदि कामजदादरधिगा-
 मो सता हृदि गतो सून के ठयणिः अस्तु तपयोगिना इभयपापसत्त्वभगवत्ततयगतान् कानपि रूढपराउव-
 नः अहं देभमासमिधेन वंचितं न भोगे कविना तरे सं प्रसूतमहं निर्गुणविरचितो योगकर्मैराकृतं आत्मा
 लक्षितं मत्तं मत्तं न तासं माननासं मदीनाना पदयाति धाने परमानेदप्रभोपादिमां २९ राम राम-

त्वयमसत्पयोगिर्न हृदि यतयोगि पराणं योगकर्मनाम भवतोपि प्रसूतमिहा सुवदः त्वमेव तदाह अतपगतान् कान् अति
 वृत्ता मत्तोः लोकाध्यानपनाजनादि क्षेत्रावभोगे भवप्राकप्रभया हृदि तावदः त्वमेव तः इष्यते च उः स्वकथं भुजत
 अधि रूढ परात् अतपि रूढ परस्वरूपं यत्पतमात तत्सदृशं भावादि विद्यात्विषयवत्प्राप्तनिधमांति क्रमविधेन-
 त्वदे उह्यतस्कृष्टात्तेरुच्यते प्रसूतमिहाः ५५ तत्रेयं नैव कोमपि कृत्यमस्ति प्राप्य मेव सत्त्वो भोगे न तिष्ठते
 अतः किमिति वृथा प्राप्यते उभयत्रोपसृत्वं प्रिये प्रसूते परमविद्यामहिमावा न जगत्सर्वं कर्मैव यते नो कर्तव्याति स्या
 दित्याह तदवगमीति ५६ राम-

नमो भगवते वासुदेवाय

ओ नारायणाय।

श्री.
भा.
उ.
२३८

पूणीः कृतकृत्यः श्रुतधरः श्रुतमर्चमनसिधायनीति तथा वीरवतो नैष्टिकः ६४ नमः शिवाय श्रीकृष्णवतारतया श्री-
नारायणानामतिउक्तं च श्रमोपाकलाः पुंसः कृतकृत्यभावात्समुत्ति ६५ सातसिद्धिपुत्रियानिगवधाने विनाजो-
नकस्याग्रिमथनावमरेकथविदग्गोतः पतितं मम यथा मः तदेव तत्तदुपमः मुकः इति वदति ६६ समस्तवदस्त-
थीसगृह्यान्सावयति यस्यामेतकरति ६७ यश्चमदिप्रययायतकः एव भिदमनुणायिनो समस्तपुरुषार्थसिद्धि-
यसिद्धिस्थितिप्रत्ययाव्यावृणीयमित्यालोचकरमर्षः अनेन निमित्ततत्तुक्तं एवमालोच्य सादिमप्यनिधने आदिजनम-
प्यपालने निधने अतः एतेषां कर्मसु येव तेन अनेनोपासनत्वमुक्तं ननु प्रकृतिपुरुषयोः अद्यादाततनिमित्तत्वेपसिद्धसमेतयो-
रपितन एवाद्भुतत्वात्सुलकारणा स एव म्याह यावत्तजीवे श्वर इति प्रमेशानियमनेदर्शयति एवाक्तपकारेणादेसृष्टयद।

श्रुतः पूर्वसुखाधिणादिष्टं गृहीताश्च ह्यासवान् पूणीः श्रुतधरो राजा ब्राह्मवीरवतो मन्त्रिः ६८ नारदः ए-
व ज्ञानस्वभगवते कृष्णायामलकीर्तयत् यो धत्ते सर्वभूतानां न भव्यायो प्रातीकला ६९ मुकः इत्यादि ७०
अभिमानपूतं चिद्योऽमुद्रामनाः ततो गच्छन्मम सात्त्वित्वं दद्यात्तस्य म- ७१ समाजितो भगवन्ता-
कृतासनपरिशुद्धः तस्मात्तद्वर्णयामास नारायणमुखाद्भुत ७२ इत्येतद्वर्णितं राजसूयप्रभुः कृतकृत्यो-
पयावत्सनिदेशानिगोपिमनश्चरेत् ७३ यस्यामेतत्तत्सादिमप्यनिधने यो यत्तजीवे सुयोगः सुष्टुम-
नप्रविष्टसुखाधिणाचक्रे प्रदद्यात्सत्ताः यस्य यजमाना मनोपायी सप्तकुलाय यथा तत्केवसुनिस्तया ७४

यं मिदं सृष्टं तेन सविष्णो सृष्टे कार्यं सृष्टमिति दर्शनात् सविष्णोः तेन सृष्टानुविष्टः प्रः शरीराणि तस्य भोगान्ता नि। च-
कोताः प्रः शान्तिनस्य भोगं दृष्ट्वा रिपालयति उपासकस्य च केवत्यत्रो भवतीत्याह यं संपद्यति यं संपद्यन्त्यमुमशयान-
नुरद्वत्प्रणामैः वरणा मूलशान्तिं प्रति तथा सजीवः अनायासा कार्यकारणालत्तणो अविद्यापरजिननुवत्संयत्रस्यापि-
जीवतः तत्संयदोदृष्ट्यनेन आह सुमः कुलाय यथेति श्रयभातः यथा समं शरीरवत्तमयपश्येति सत्तनकिंचित्पपेती-
तितं श्रीहरिमन्त्रमनवरत्नं ध्यायेत्तकिमित्यनग्राह्यमभयवभयस्यात्तभयतिवतकमित्यर्थः कृतएतत्केवत्यनिर्-

श्रीकृष्णवतारतया श्री-
नारायणानामतिउक्तं च
श्रमोपाकलाः पुंसः कृत-
कृत्यभावात्समुत्ति ६५
सातसिद्धिपुत्रियानिगव-
धाने विनाजो नकस्याग्रि-
मथनावमरेकथविदग्गो-
तः पतितं मम यथा मः तदे-
व तत्तदुपमः मुकः इति वद-
ति ६६ समस्तवदस्तथी-
सगृह्यान्सावयति यस्यामे-
तकरति ६७ यश्चमदिप्रय-
यायतकः एव भिदमनुणा-
यिनो समस्तपुरुषार्थसिद्धि-
यसिद्धिस्थितिप्रत्ययाव्यावृ-
णीयमित्यालोचकरमर्षः अ-
नेन निमित्ततत्तुक्तं एवमा-
लोच्य सादिमप्यनिधने आदि-
जनमप्यपालने निधने अतः
एतेषां कर्मसु येव तेन अने-
नोपासनत्वमुक्तं ननु प्रकृ-
तिपुरुषयोः अद्यादाततनि-
मित्तत्वेपसिद्धसमेतयो-
रपितन एवाद्भुतत्वात्सुलका-
रणा स एव म्याह यावत्तजी-
वे श्वर इति प्रमेशानियमने-
दर्शयति एवाक्तपकारेणा-
देसृष्टयद।

हे भगवान्ते च तं कपतयः स्वर्गादिलोकपतयो ब्रह्मादयोपिनययुः न प्रापुत कृतः यदेतव दत्ततत्किं मपित्वं न भवसि आस्तां
 फुचतयो नपुरितियनुयस्मात्तमपि आत्मनो तेन यासीति कृतः तद्विषयं तत्तत्सर्वं शक्तिना वा अत आह अनेन तया भावेन नदि
 शेषि विषाण ताते सर्वं तात द प्राप्ति नावाति वे भवेति इति अत तमेवाह दत्तरे नि अत वा तं मयेन नु अतो सावराणा उन्नोतं
 दशगुणा युक्तः अउनिवायाः ब्रह्मा इमं सृष्ट्वांति परिभ्रमन्ति वयसा का तं युक्ते एव स्वेरजो सीव स देव ननु यथा येनादियु
 स्मा देवं अतः अतयः त्वयि फलतिताम्यं च मया पथेव सति न वसादा ह दति अयमेतत्तानि तिसृगुणा सृष्ट्वा न तानि

कुपतय एव ते तयपुरे तमनेत तया तमपि यदेतरे उनि च यान उसावराणाः त्वे इव रजो सिवांति वयसा स दय
 तं फुतयस्तु विदिकलस्तत्तिरुसवेत भवां प्रधनाः २० ॥ अथ भगवो नृणां च इत्येतद्दशगुणः उवाचा अहं
 त्वा नृणां सत्त्वं सुनेदं नृमया नृपुः सिद्धा ज्ञा त्मना गति ॥ २१ ॥ इत्यथोष समा म्ना यपुरातो पतिषट्सः
 समुद्रतः एव जाते र्वा मया नैमहात्मभिः त्वेवेतदि सदा ये प्रदया त्वा नृणां सत्त्वं धारयश्च रणां काम
 कामाना भजेने नृणां च २२ ॥ रामः

मंणस्या गोचरत्वात् क चेतर्हि पदार्थे तात्पर्यमिति तत्र विधि सुत्व वाचो भवेदर्थे नियमः पदार्थे सेव वाचा र्थे तमिति
 निषेधमुत्पत्त्याय निषेध इत्याह अतस्त्रिरसनेनेति अत्र देवत विदिता दशो अविदिता त अत्र त्रयमात्र अत्र त्रयमात्र
 अत्र त्रयमात्र तात्पर्यात् अस्या तमनाय इत्यादि प्रकरणेन लक्षणाया च तत्र मसीत्यादयेः पर्यवस्यति न च वाच्य निषे
 धेः अत्र मवजाण्यते इति अतो भवप्रिधनाः भवतित्वविधि धने स्या मिया साताः तथानदि विरवधि निषेधः संभ
 वति अतो वधि भूते त्वयि फलतीत्यर्थः ५१ ॥ कुपतयो विदुः तत्तमनेत तते न च भवा अगोरः अतिमोतयः त्वयि फ
 लंति इतो मन इत्यातो जयजयेति भजेत वतत्पद असदा यमि व अत्र यत्त प्राप्ति सेवते इति तया त्रस प्रवेति वा ५२

श्री-
भाद-
उदी-
१६८

यस्याहमन्तुगहणामीत्यमर्थः योविषयात्परिजिहीर्षुमपिकथंविद्विषयानेपुसज्जेतिप्रपत्तिवत्सविषयापहार
यस्योन्मत्तइतितथाश्रुततेप्रवादीनामेश्वरविरोधात्अथवाप्रथमविभूतीः कामनानुवृत्ताः दत्ताशनेविषया-
भोगावसानतत्पनिर्वेदमत्प्राप्तद्विष्यामिपरमानुग्रहकर्तृमिति तद्वक्तृभगवतेव नमय्यावशितधिया कामः का-
मायकस्यते इति दुःखदुःखितमिव प्रतीयमानमित्यर्थः ८ सप्रदवधनामाग्रहेणधनेहयाप्रवृत्तौपिमदनुग

निवृत्तेषु प्रमेयेषु रात्रायुस्यमितामहः अणुभ्रागवतो धर्मानष्टकदिदमव्युत्ते ९ सग्राहभगवांसस्यै
प्रीतः शुश्रूषवेप्रभुः नृणां विःश्रयसाध्याययोवतीणां यदाः कुले १ श्रीशिवानुवच यस्याहमन्तुगह
णामिहिरिष्यतइतनशानेः ततोयनंयजेतस्यसज्जनाडः खडः खितं ८ सयदावितप्रोयोगोतिविस्मः सा।
इनेदया मत्परेः कृतमेतस्य करिष्येमदनुगृह ९ तद्वत्परमं सत्त्वविन्मात्रमदनातक प्रतोमासुड
यदाध्वं हित्वात्मभजतेजनः १० ततस्त्रिप्रभोत्वभोजन्यराज्यत्रियाजतः मत्ताः प्रमतावरदाहिसरत्वव
त्तानने ॥ अवि यथापप्रसादयोतीशात्रसविस्त्रिवाद्यः सद्यः प्रापप्रसादोगशिवात्रसातवाच्युतः ११
अत्रैवोदाहरंतीममितिहासेप्रगतने वृकासरायगिरिणावरदत्वापमेकदं १३ वृकोनामासुरः पुत्रः श
कुनेययिवावदं दृष्ट्वा सतोषप्रकदेवैषुत्रिषुडमतिः ४ सग्राहदेवगिरिशमपथावास्तुसिञ्चति योत्या २
भ्यागुणादोषाभ्यामा श्रुतमिति कुपति १५ दृष्ट्वा सवाणयोस्तुष्टः स्ववतोवेस्तीरिव येमयमत्तलेद २
त्वाततग्रायासखेकदं १६ इत्यादिहः तमसरउपधावत्स्वगात्रतः केदारआत्मकयणजहूतगिमखह ५

हेणवेदाविफलयोगः निर्विस्मः स्वातदामदनुगृहमिति मसा साधारणमनुगृहमिति तमेवास्तुइमेति १ ततः
पश्चादपिमात्रमरोचयन् प्रथीसक्तोजनइत्यर्थः १० यदेवेतिहासेन स्मृतयितमाह ॥ ब्रह्मचर्यनयः १२
प्राज्ञानेः पुत्रः १५ समकदकेलासात्पादनेपरपालनेच १६ स्वगात्रउपधावत्कथयथात्मकयेणसमोसेनजहमि

श्री.
भार.
७ टी.
१३८

मः स्यात्समेवानुद्धितसिद्धिः उत्तमभट्टैः अथमेतेष्वप्युक्तमसक्त्यमवस्तुति प्रज्ञातगुणासत्ताकमप्यमोपे।
नवानवेतिनेत्याहृषपपरपयेति अथपरेपरयायाविकल्पस्त्यस्यः अयेभावः संस्कारसिद्धयेपूर्वप्रतीतिमात्रम-
पेक्षतेनवस्तुसमेप्रतीतोसम्यावस्तुसम्यक्भावनेनभमव्यातिरेकादपीनात् अतोनादित्वादित्येवैवमदृष्ट्या
तयोत्रागोयोभवतिष्ठाति अथपरेपरयायायतेतव्यवहारः संस्त्यतीत्यप्यानुवादित्येतिननुचतय इवेवात्म
स्याजितः सकृतेभवतिआपमसामचष्टाअभूमरस्यादिभिः केमकलयादिमन्त्रेतिवादवादसत्तेनचरेतनी

सतरदमुत्पितंसदितिचेउनुनर्कस्तंयभिवरतिकवक्वमखानतपो
भययुक् अवहृतेयेविकल्पारितोपपरयाभमयतिभारतीतउ।
स्वतिभिस्वयजयान राम. राम. राम.

हिनित्यवस्तुसमद्ववतिनस्पष्टिदप्रतिपादिनवातेहैतंतदेवेत्याशंक्याहभमयतीतिरेभगवतेतवभाभतीवेरल
लाणाउरुदृतिभिः वहीभिः जोणाललादिहृतिभिः उवयनरातुकमेशडाभराक्रीतमंरमतीत्तमयतिमोह।
यतिश्रयभावः नहिवेदः नहिवेदः कर्मफलस्यातिसत्वमभिप्रेतिकिनुलतोपायायाशस्यमात्रेवियेकवा
क्यभेदप्रसंगात्तथैहकर्मजितालाकः सीयतेएति त्यायोपदेहितकृतेत्यविगपाज्ञातः कर्मज
इत्यादिहभमस्यात्रमितेनेवतस्याद्वापस्यादात्मनआकाशः सभूतरन्यादीनामप्यप्रवरवेदशि
नभवति ॥ राम. राम. राम.

श्री-
भोद-
उदी-
१५

कामार्थमाहयतिपुष्पादाजेतिवेदाङ्ः अतःश्रुतेतर्हितामहआत्पोपयआकरयडोमितिगह्वेतमिवतेपुनराङ्ः अ-
स्थानेचयित्वावकाकितीरमतेवासः श्रियमतेतमेवात्यययसनवकनिष्टः कथंपरिहृतंशक्यतेइतिवेदतआङ्ः
स्थियाःजातावेकवचनअस्यासुस्तीपुमयेकिसेवेकनिष्ठावकनिष्ठाश्रियतमाननवयमित्यर्थः पाठांतरतदोद्रेम-
कतद्वत्समथरातापयमात्रयस्यतेअकाममरतिप्रदश्रियमतेवर्यचकसातभजामः कित्तअनाहतापिस्तीपुनः

इतीदृशेनभावेनकसेयोगेश्वरेश्वर क्रियमाणेतमाधवोलेभिरेपरमांगति २५ श्रुतमोपियःस्तीणोप्रसस्या
कथितमनः उरुगायोरुगीतोवापश्यतीचपुनः २६ याःसपर्यवरत्यस्यापादसवाहवादिभिः जगह
रुभतेबुद्ध्यातासाकिंचावितेतपः २७ एवंवेदोदितेकर्मस्त्वतिहन्तांगतिः गह्वेधमार्थकामानोसह
वादस्यसदे २८ आस्थित्यपर्यमेकसमगहमथितो आसन्वाऽशसाहसमहिषाश्रुताधिकाः
२९ तासास्तीरनभतानामद्योयाःप्रागदाहताः रुक्मिणीप्रमृतागजस्तत्राश्रानुसर्वशः ३-
यकेकस्यादशवशाकसोजीजनदात्मजान् यावेत्प्राप्तनोभायीश्रुमाचरतिरीश्वरः ३१ जेषामहो
मवीयाणांमहोदशमहारथाः आसन्नुदारयशस्रतेघावामानिमेषाण ३२ प्रपुत्र-चातिरुद्रश्च
दीक्षिमान्वाचरेवच सावामभुहहजानधिप्रभातहकारुणः ३३ तम- तम-

पुनःसैवमजतयतोस्याहशःमानियःसियुःएकनिष्ठाःश्रीकृष्णवतपराःएकत्रैवससेमानासिद्धौनिष्ठा।
यासामितिपूर्वेष्टाकटीका ३४ श्रीकृष्णवभजोभावोनातिविप्रमाहश्रुतमाश्रयीति २५ उरुभिगीतार्थीतिः
उरुभागीतोयैः के श्रिदयिगीतैः यथाकथंविदयिगीतोवेमथैः २६ पदस्थाने २८ या रुक्मिणीप्रमृताः अ-
ष्टाऽदाहताःप्राक् ३७ एवमद्योप्रशताधिकवाऽशसहस्रमहिषीणोपुत्राःतत्समशीतुनरेकषसिह

३३
३४
३५
३६
३७
३८
३९
४०
४१
४२
४३
४४
४५
४६
४७
४८
४९
५०
५१
५२
५३
५४
५५
५६
५७
५८
५९
६०
६१
६२
६३
६४
६५
६६
६७
६८
६९
७०
७१
७२
७३
७४
७५
७६
७७
७८
७९
८०
८१
८२
८३
८४
८५
८६
८७
८८
८९
९०
९१
९२
९३
९४
९५
९६
९७
९८
९९
१००

२५
 ६
 २

नेचेति श्रुतपादि ३३ श्रुतसामान्यवत्तयादेवंदस्य भूतदयितः प्रियः सावासि अतो भवाम्नां ध्यायति ध्यानेति
 मातागुरुः अत्युक्तं च समादीपनि अहोकिमिन्नयाते वेसाव्यं कृतवतोऽः खदः तस्य संगति १० हे को विलिपि
 यथावत् प्रियः सिन्धुः रावः प्रावः श्रीकृष्णपादानी च पदा विषादुस्त्वा धावसे मतान्से जीवयतीति नया प्रन्या
 निरावलिप्तकं चरमाणी चकंदमके ययकि तव प्रियं कारवाणीति ११ हेति निप्रवत्त चलासितवदसिवमृषा
 नूनं मसोतमं यचितयमेव तद्विप्रपि किं यथावयस्तने विधत्तं कामयामहे तया ते स्तनवगः शृंगवो हं कामय।

किं वाचरितमस्याभिर्मत्तां निलेनेषियं गोविंदयोगतिभिन्नेददीयसितः स्मरन् ॥ मेव श्रीमंत
 मसिदपिताया देवंदस्य भूतश्रीवत्साकं वयसि भगवान्धा यति प्रेमवदः अत्युक्तं चरावचरुदयो
 स्मद्विधावापधराः स्य तां स्मृता विमुक्तमिमुदः खदः तस्य संगः २० प्रियदवपदानि भासुमत्त।
 संजीवनयानया विरा कयवासि किमयते प्रियवदमेव चित्तकोटको विल ११ अचलसिन्धुवसुदा
 रवुडेति निप्रवत्त यमेमसोतमं यि अविनववसुदेमने विवयमिव कामसे स्तने विधत्तं ११ अय
 ददाः कसिजावतसिधुपुत्र्युत्तमप्रमृष्टकामेलिप्रियदुष्टमत्तः यद्वदयमभयतेः प्राणावलो क म
 स्मणामुष्टरुदयाः पुनर्काशात्ता २३ हेमलागतमापि विवयमसंमशोः कथा हतनात विमुक्त
 चिचितः सत्प्राप्त उक्तं प्रा विवातः चलसो हदः स्मृति कसा जनामी वयसो प्रलापय कामदस्य

सेओमिति चेन्न हि तया तदवस्था भविष्यतीति भावः ॥ मोक्षसिंधुपुत्र्यः नयः संप्रति श्रीस्ये विमिंधु मयप्रवहागः
 अमनवस्था प्रप्राताने दयति वत अहो कष्टं प्रतः अवातो ह्रदः पासाताः अपगतकमलप्रभाः कशा अययया
 विपनमस्य मत्स्य मयपतेः स्मृति उक्ते दयागते से हेनं कल्पविद्यादुहेनेति ११ नः अस्यायति प्रादये उक्तं किंच

वलेशो हदः अयति स्तने वप्रस्था पितृव निति चेन्न प्रादः